

*Zahvaljujući znanju i predanosti suradnika, uspješno je restaurirala različite tekstilne predmete za stalne postavne hrvatskih muzeja, crkvenih riznica, kulturnih i znanstvenih institucija i privatnih zbirki.»*

No, nije zanemarila niti svoj umjetnički rad, a posebice u radovima primijenjene umjetnosti, u kojima je ostvarila remek-djela.

Sveprisutna je u umjetničkom životu, gdje nastupa na skupnim i samostalnim izložbama (od 1930. do 1996.), a njezin rad će do danas biti pomno praćen kako u stručnim tako i u medijskim krugovima, što će iskoristiti upravo da skrene pozornost na vrijednost i važnost tekstilne umjetnosti, ali i da se ista zaštiti, te sačuva za budućnost.

Istaknuto je njezino dugogodišnje i zavidno obrazovanje, brojne samostalne te zajedničke izložbe, nagrađivana je i hvaljena, za svoj rad je više puta odlikovana, dobila je brojne medalje, nagrade, diplome, priznanja i zahvalnice. U monografiji je tiskan i izbor važnijih dokumenata, osvrti, prikazi, preporuke, umjetničke kritike, te istaknuti najvažniji isječci iz životopisa.

Značajan je i kronološki pregled konzervatorsko-restauratorske suradnje prof. Mire Ovčarić-Kovačević s muzejima, institucijama i zbirkama.

Može se zaključiti da je u ovoj monografiji mnogo toga zabilježeno, predstavljeno i analizirano, što je još značajnije stoga što je i sama umjetnica sudjelovala u njezinu stvaranju. No, ova monografija je možda samo početak analize rada profesorice Mire Ovčarić-Kovačević, s kojim su se susretali i susreću se mnogi, brojne generacije stručnih djelatnika; u muzejima i restauratorskim radionicama koristit će se njezine analize, te rezultati njezina rada, a svakako će im i ova monografija biti od velike pomoći u njihovu radu kao svojevrsni priručnik, ali i pokazatelj što je to sistematičan i ustrajan rad koji daje vrhunske rezultate.

Stoga i umjetnici i autorici monografije stručna javnost treba biti zahvalna na ovoj knjizi, monografiji - priručniku, koja će biti polazište svima onima kojima je tekstilna umjetnost dio zadaće ili svakodnevnoga posla.

Vesna Rapo

**Šolska kronika - Zbornik za zgodovino šolstva in vzgoje** : glasilo Slovenskega šolskega muzeja, br. 1 i 2 / 2005. – Ljubljana 2005.

Prvi broj *Šolske kronike* iz 2005. godine donosi šest znanstvenih i jedan stručni rad iz povijesti slovenskoga školstva i pedagogije. Stanislav Južnič piše o godinama školovanja najpoznatijeg kranjskog astronoma, isusovca Avgušтина Hallersteina (1703. – 1774.) u povodu 300. obljetnice rođenja. Matej Hriberšak je obradio temu *Položaj klasičnih jezika nakon I. svjetskog rata i nastojanja oko očuvanja humanističke izobrazbe*. Zanimljivu temu o *zlatnim i crnim knjigama* koje se čuvaju u Slovenskom školskom muzeju obradio je Jože Ciperle, osvrnuvši se na neke povijesne aspekte nagrade i kazne kao odgojnih sredstava. Ana Skerlovnik Štrancer u prilogu *Od krede i ploče do računala i interneta* daje pregled razvoja nastavnih sredstava i pomagala u drugoj polovini 20. stoljeća. O sudbini knjige *Povijest pedagoške kulture u antičko doba* (Zgo-

*dovina pedagoške kulture v antični dobi*) slovenskog pedagoga Karela Ozvalda (1873. – 1946.), koja je na objavljivanje čekala 57 godina, piše Zvonko Perat. U povodu desete obljetnice slovenske Škole za ravnatelje (1995. – 2005.) Andrej Koren daje kronološki prikaz njezina djelovanja, ali i raspravlja o prijenosu znanja o vođenju u globalnom svijetu i čimbenicima koji utječu na osposobljavanje i znanje ravnatelja.

Druga polovina časopisa posvećena je redovitim rubrikama: *Sjećanja na školu*, *Jubileji*, *Iz muzejskog rada*, *Crtice iz školske prošlosti* te *Vijesti i recenzije*.

Drugi je broj tematski i ujedno je teorijska podloga za izložbu u Slovenskom školskom muzeju. Tema je *Deseta obljetnica državne mature u Sloveniji 1994/95–2004/05*. Uz uvodne tekstove Milana Zvera, slovenskog ministra za školstvo i sport, Branka Šušlara, direktora Slovenskog školskog muzeja i Marjetke Balkovec Debevec, autorice izložbe, časopis donosi 17 znanstvenih i stručnih članaka i priloga vezanih uz državnu maturu, zatim tri priloga o maturantskim svečanostima i ritualima te 10 zapisa sjećanja na maturu proteklih godina. Znanstveni i stručni – dakle objektivni – aspekt, s jedne strane, i doživljajni (subjektivni) i neformalni aspekt, s druge strane, predstavljaju najbolji način dokumentiranja neposredne prošlosti.

Štefka Batinić

## DVIJE PUBLIKACIJE IZ MUZEJSKE PEDAGOGIJE

***Spojimo Miljenka i Dobrilu***: Muzejska pričaonica – igraonica / Izložba muzejske radionice, Gl. ur. Mario Klaić, Muzeja grada Kaštela, Split, 2005., 88 str.

Velkovski, Liljana: Mala likovna radionica : jesen 2003. – proljeće 2005. Galerija Klovčevići dvori, Zagreb, 2005., 80 str.

U nakladi Muzeja grada Kaštela i Dječjih vrtića “Kaštela” ove je godine izašla publikacija *Muzejska pričaonica – igraonica “Spojimo Miljenka i Dobrilu” : izložba muzejske radionice*. Uredio ju je Mario Klaić, muzejski pedagog Muzeja grada Kaštela. Autorstvo izložbe i projekta također potpisuje Mario Klaić.

Kroz petnaest cjelina vrlo je detaljno predstavljen projekt i aktivnosti koje je uključivao. Klaić govori o motivima za nastajanje projekta te o pozadini priče o Miljenku i Dobrili<sup>1</sup>. Kako govori o ljubavi, prijateljstvu, sreći, nesreći, nepravdi, mržnji, ljepoti... legenda / priča nosi u sebi niz odgojnih i moralnih vrijednosti. Kraj priče korišten u projektu prerađen je tako da otvara mogućnost djeci da sama zamisle i kreiraju završetak. Legenda je poslužila i za približavanje izgleda kaštela – dvorca, odjeće plemića i plemkinja, pučana i običaja. Obavljene su sve materijalno-tehničke pripreme – izrada i nabava rekvizita, didaktičkih pomagala, promotivnih materijala, a projekt je dizajniran.

---

<sup>1</sup> Legenda o romantičnoj zabranjenoj ljubavi između dvoje mladih, djece dviju uglednih i moćnih plemićkih obitelji, koja se dogodila u Kaštel Lukšiću u drugoj polovici 17. stoljeća i tragično je završila poslužila je pripovjedaču Marku Kažotiću kao predložak za njegov najpoznatiji roman *Miljenko i Dobrila* (Zadar, 1833.). Za potrebe ovoga projekta legenda je prerađena u priču o Miljenku i Dobrili.